

Til
Laura Rosenvinge, MB

Kære Laura Rosenvinge

Tak for din henvendelse af d. 2. marts 2022, hvor du stiller følgende spørgsmål til forvaltningen:

1. Hvorfor må borger ikke træne med hunden iført vest, når Ligebehandlingsnævnet allerede har afgjort, at hunden får rettighederne når den er UNDER træning og ikke først når den er certificeret? Hvis træneren har vurderet dette. -Hvorfor er det et krav, at hunden forsøges neutraliseret, når der intet fagligt belæg er for det? Jf. Dyrlægeforening?
2. Hvorfor er der andre krav i Københavns Kommune ift. alle andre kommuner? Dette betyder jo at man er ringere stillet hvis man har et handicap i Københavns kommune, end hvis man boede i en anden kommune?
3. Hvorfor kan man ikke som borger (når man har en sag kørende) få oplyst hvilken dyrlæge, hvem fra Københavns Universitet og politi, kommunen har spurgt til råds? Samt hvorfor får man ikke de konkrete udtalelser at se? -Servicehundeforeningen har i vores korrespondancer nægtet at have noget med kravene at gøre. Politi og beredskabsstyrelsen har nægtet at kende til servicehunde. Hvordan kan man så stille krav om, at de 2 sidstnævnte skal anvendes til certificering?
4. Når en servicehund anses for at være et hjælpemiddel, hvorfor er der så forskel på kravene alt efter hvilken leverandør der bruges? Hvorfor træffer ankestyrelsen afgørelse i en principafgørelse, som strider imod en afgørelse i Ligebehandlingsnævnet?
5. Hvorfor skal kommunen eje servicehunden, når der er tale om en foretrænet servicehund? Hvorfor kan man ikke få lov at købe servicehunden fri, så kommunen kun ejer træningen og certificeringen? Det er på kant med lovgivningen, da hunden skal

11-03-2022

Sagsnummer i F2
2022 - 3407

Dokumentnummer i F2
1016280

Sagsnummer eDoc
2022-0074586

Direktionen
Rådhuset.
1550 København V.

Telefon
33 17 33 17

E-mail
GQ0U@kk.dk

www.kk.dk

registreres i Dansk Hunderegister hos den der besidder hunden ifølge lovgivningen.

6. Hvis kommune fastholder ejerskabet af servicehunden, er det så også kommunen der har øvrige omkostninger i levetiden? -Er det ikke at forværre borgers diagnose f.eks. angst, at borgeren hele tiden skal have hængende over hovedet, at kommunen til hver en tid kan fratage dem deres servicehund?

Socialforvaltningens svar

Indledningsvist kan Socialforvaltningen generelt oplyse, at der kan ydes støtte til hjælpemidler efter servicelovens § 112 til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendig for udøvelse af erhverv.

En servicehund kan være et hjælpemiddel i servicelovens forstand på samme måde, som en førerhund kan bevilges som hjælpemiddel til blinde og svagtseende.

Forvaltningen har udarbejdet en række krav, som skal være opfyldt, før en servicehund kan bevilges som hjælpemiddel efter serviceloven. Oversigt over krav og certificering vedlægges besvarelsen som bilag 1 og 2.

Kravene tjener flere formål: Dels skal kravene være med til at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af hunden, som er et levende hjælpemiddel. Kravene skal også beskytte borgere, der får hunde bevilget, ved at sikre, at kun egnede hunde bliver certificeret til servicehund.

Ankestyrelsen har i en afgørelse af 17. februar 2022 *ikke* fundet grundlag for at tilsidesætte de af Socialforvaltningen opstillede krav, der skal opfyldes i forbindelse med bevilling af servicehunde.

Nedenfor besvares de konkrete spørgsmål 1-5 enkeltvis.

1. Hvorfor må borger ikke træne med hunden iført vest, når Ligebehandlingsnævnet allerede har afgjort, at hunden får rettighederne når den er UNDER træning og ikke først når den er certificeret? Hvis træneren har vurderet dette. -Hvorfor er det et krav, at hunden forsøges neutraliseret, når der intet fagligt belæg er for det? Jf. Dyrlægeforening?

Svar: En certificeret servicehund bærer en særlig vest/sele for at vise omverdenen, at hunden har en særlig status som hjælper for sin ejer. Der følger særlige rettigheder med certificeringen, fx kan hunden medbringes på restaurant m.v.

I Københavns Kommune sondres der mellem selvtrænede hunde og hunde, der er trænet hos professionelle servicehundetrænere. Selvtrænede hunde kan have haft et længere liv som almindeligt husdyr, inden en ejer ønsker, at hunden skal være en servicehund.

Selvtrænede servicehunde er således ikke trænet af professionelle servicehundetrænere, og selvtrænede hunde anses af den grund ikke for at være færdigtrænede, før de er certificerede, i modsætning til hvad der gælder for professionelt optrænede servicehunde.

Derfor har selvtrænede hunde ikke de samme rettigheder, som en professionelt trænet og certificeret servicehund. Som nævnt ovenfor har Ankestyrelsen ikke fundet grund til at tilsidesætte de af Københavns Kommune fastsatte fagspecifikke krav, som forvaltningen har vedr. træning og certificering af egen hund til servicehund.

Forvaltningen har endvidere på baggrund af dyrefaglige vurderinger foretaget af bl.a. dyrelægeklinikker, Københavns Universitet m.v., og som alle anbefaler neutralisering af servicehunde, besluttet at neutralisering af hunden er et nødvendigt og hensigtsmæssigt skridt, for at sikre, at servicehunden ikke bliver forstyrret af drifter under udførelse af sit arbejde. Servicehunde fungerer som et personligt hjælpemiddel for borgeren, og det er af særlig væsentlig betydning, at hunden er påregnelig.

2. Hvorfor er der andre krav i Københavns Kommune ift. alle andre kommuner? Dette betyder jo at man er ringere stillet hvis man har et handicap i Københavns Kommune, end hvis man boede i en anden kommune?

Svar: Ankestyrelsen har i en principafgørelse fra 2018 fastslået, at kommunerne *kan* stille fagspecifikke krav i forbindelse med bevilling af servicehunde. Det kan fx være krav til valg af leverandør af servicehund, hvem der træner hunden m.v.

I Københavns Kommune har man på den baggrund opstillet en række krav, som også er udformet i lyset af, at servicehunde bevilges til borgere med en varig nedsat psykisk funktionsnedsættelse. Det har i den forbindelse indgået i overvejelserne, at der er behov for at beskytte hunden, såvel som borgeren. Det er bl.a. også derfor, at

forvaltningen har et krav om neutralisering af hunden, jf. svar på spørgsmål 1.

Kommunen er dog ikke bekendt med, hvilke fagspecifikke krav til servicehunde andre kommuner opstiller.

Københavns Kommune står som landets største kommune for hovedparten af alle bevillinger af servicehunde i Danmark. Forvaltningen oplever, at andre kommuner af den grund henvender sig til Københavns Kommune for råd og vejledning i forbindelse med bevilling af servicehund.

3. Hvorfor kan man ikke som borger (når man har en sag kørende) få oplyst hvilken dyrlæge, hvem fra Københavns Universitet og politi, kommunen har spurgt til råds? Samt hvorfor får man ikke de konkrete udtalelser at se? -Servicehundeforeningen har i vores korrespondancer nægtet at have noget med kravene at gøre. Politi og beredskabsstyrelsen har nægtet at kende til servicehunde. Hvordan kan man så stille krav om, at de 2 sidstnævnte skal anvendes til certificering?

Svar: Socialforvaltningen i Københavns Kommune har under arbejdet med udarbejdelse af de fagspecifikke krav bl.a. været i dialog med politifolk med kendskab til hunde, dyrlæger med speciale i dyreadfærd, veterinærsygeplejersker m.fl.

Det er forvaltningens opfattelse, at Servicehundeforeningen og andre leverandører af servicehunde accepterer, at der er krav, de skal opfylde, for at de kan benyttes som leverandører af servicehunde.

Forvaltningen har til brug for arbejdet med at udforme krav til levering og certificering af servicehunde samarbejdet med en bred kreds af fagpersoner. Fagpersonerne har være inddraget i en proces, hvor de har bidraget med baggrundsviden i kraft af deres generelle viden på området. Det har ikke være forvaltningens tanke, at fagpersonerne skulle fremstå som repræsentanter for kravene, hvilket forvaltningen også har oplyst overfor de pågældende fagpersoner.

4. Når en servicehund anses for at være et hjælpemiddel, hvorfor er der så forskel på kravene alt efter hvilken leverandør der bruges? Hvorfor træffer ankestyrelsen afgørelse i en principafgørelse, som strider imod en afgørelse i Ligebehandlingsnævnet?

Svar: Der gælder de samme krav for alle leverandører i forbindelse med levering og certificering af servicehunde.

Forvaltningen er bekendt med, at Ligebehandlingsnævnet i 2021 tog stilling til, at det var forskelsbehandling på grund af handicap, at der på en servicehunds vest stod ordet "psyk". Forvaltningen er ikke bekendt med, at Ankestyrelsen har truffet afgørelse om det modsatte.

5. Hvorfor skal kommunen eje servicehunden, når der er tale om en foretrænet servicehund? Hvorfor kan man ikke få lov at købe servicehunden fri, så kommunen kun ejer træningen og certificeringen? Det er på kant med lovgivningen, da hunden skal registreres i Dansk Hunderegister hos den der besidder hunden ifølge lovgivningen.

Svar: Forvaltningen har en særlig forpligtigelse til at følge op på bevilling af servicehunde, da det er et levende hjælpemiddel. Forvaltningen har derfor en skærpet indsats på området, og det er også i den kontekst, at forvaltningen har udarbejdet en række krav, som skal opfyldes i relation til servicehunde.

Kommunen sondrer derfor også i dette tilfælde mellem selvtrænede hunde og hunde, der er trænet hos professionelle servicehundetrænere, jf. svar på spørgsmål 1, ovenfor.

Det betyder, at når det drejer sig om selvtrænede hunde, kan forvaltningen *ikke* ophæve ejerskabet til hunden, men alene inddrage den vest/sele, der viser, at hunden har funktion som servicehund.

Drejer det sig om en professionelt færdigtrænet servicehund, er denne bevilget efter serviceloven § 112. Det betyder, at ejerskabet til hunden er hos forvaltningen. Forvaltningen *kan*, under nogle helt særlige omstændigheder, hvor hunden udsættes for vanrøgt eller lignende, afhente servicehunden.

Det skal dog understreges, at forvaltningen agerer ud fra et mindste middels princip, hvilket betyder at en inddragelse af hunden, er det sidste der tys til, og forvaltningen går langt for at undgå den situation.

Forvaltningen har derfor opfølgingsbesøg hos borgeren, som skal hjælpe til med at understøtte borgeren i fortsat at kunne have servicehunden som hjælpemiddel.

Borgere har i hele hundens levetid mulighed for råd, vejledning, hjælp og støtte fra vores leverandører af servicehunde og flere benytter sig af dette tilbud.

6. Hvis kommune fastholder ejerskabet af servicehunden, er det så også kommunen der har øvrige omkostninger i levetiden? -Er det ikke at forværre borgers diagnose f.eks. angst, at borgeren hele tiden skal have hængende over hovedet, at kommunen til hver en tid kan fratage dem deres servicehund?

Svar: Der henvises til svar på spørgsmål 5.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Mikkel Boje', written in a cursive style.

Mikkel Boje

Administrerende direktør